

сѣ възможни да Тя вмѣстятъ.” 3 Цар. 8; 27 : Исаія 66; 1.

П. Какъ трѣбува да ся покланяме Богу ?

От. “Съ духъ и съ истинѣ.” Юан. 4; 23, 24 : Фил. 3; 3.

П. Що е да ся покланяме Богу “*съ духъ*” ?

От. То е да Му ся покланяме *като на Духъ* (Дѣян. 17; 19 : Ис. 40; 18-26); и *съ духъ-то си*; сирѣчь, *отъ сѣрдце-то си*; “Жьр-твы на Бога сѣ духъ сѣкрѣшенъ : сѣрдце сѣ-крѣшенно и смиренно, Боже, не щешъ да презришь.” Пс. 51; 17 : Ис. 66; 2.

П. Що е да ся покланяме Богу “*съ исти-нѣ*” ?

От. То е да му ся покланяме *искренно, отъ сѣрдце, като усьщае и разумѣвае що казуваме*. “Ето възлюбилъ си *истинѣ-тъ въ сѣрдце-то*”. (Пс. 51; 6). “Добрѣ пророкува Исаія за васъ, лицемѣрцы-ты, как-то е писано; тыя людѣе съ уста-та си мя по-читатъ, а сѣрдце-то имъ е далеко отъ мене.” Мар. 7; 6 : Мат. 23; 14 : Лук. 18; 9-14.

П. Какъ часто трѣбува да ся молимъ Богу ?

От. Трѣбува да имаме всякога молитвенъ духъ (Лук. 18; 1 : 1 Сул. 5; 17 : Еф. 6; 18); но особено длѣжни сме да ся молимъ Богу *всякъ сутренъ* (Пс. 5, 3 : Мар. 1; 35), и *всякъ вечеръ* (Дѣян. 3; 1 : 10; 9, 30). Давидъ и Данилъ ся молили *три пѣти на день* (Пс. 55, 17 : Дан. 6; 10). и Исусъ Христосъ нѣкога *цѣль ноць* преминувалъ въ молитвѣ. Лук. 6; 12.